

Naše veselje

Priloga „Slov. gospodarja“ za deco.

Štev. 8.

28. VIII. 35.

Letnik II.

Spomin zvestobe.

Prijatelj mi je pripovedal tole zgod-bico:

Ko sem bil letos o počitnicah na mor-ju, sem bival v majhni vasi ob lepem morskem zalivu. Pri svojih izprehodih sem večkrat opazoval jako star grad sredi velikega vrta, ki je imel okoli in okoli visok zid, da nihče ni mogel vanj. Grad je bil prazen, njegovi posestniki so bili, ne vem kje, v inozemstvu. Na grad je pazila stara oskrbnica in mi ga je rada razkazala. Razen par starih slik in knjig ter nekaj prav tako starega po-hišstva ni bilo dosti videti.

»Tukaj je stanovala Dobrila«, mi je rekla starka, »to je bil njen dom.«

»Dobrila? Kdo je to?«

»Ali o tej žalostni zgodbi nič ne ve-ste? Potem pojdite z menoj, pokažem Vam, kje počiva.«

Povedla me je iz grada preko ceste v malo kapelico. Razen altarčka ni bi-lo v njej prav nič. Oskrbnica je poka-zala na ploščo v tleh, najbrž kaka grob-nica, z napisom »Pokoj ljubovnikoma«.

»Vidite, tu počivata ona in njen mož Miljenko. Povem Vam njuno zgodbo. Kakor sem Vam že rekla, je živela Do-brila v tem gradu, že več sto let je od tega. Njen oče je bil posestnik gradu in velikega imetja. Bil je silno ponosen. Svojo hčerko Dobrilo bi bil rad dal za bogatega in uglednega plemenitaša. Ona pa je ljubila Miljenka, graščakovega si-na onega starega gradu, ki ste ga go-

tovo opazili tam sredi vasi. Med obema hišama je vladalo veliko nasprotstvo, zakaj, ne vem. Kako je bilo zdaj dalje, pripovedujejo različno. Čula sem, da Dobrila Miljenka ni hotela pustiti in da sta se na skrivaj poročila v tisti stari cerkvi na koncu vasi. Morda je nista opazili, ker je že na pol razvalina. Do-brilin oče je za to izvedel, ko je bilo že prepozno, da bi poroko preprečil. Zato se je skrtil blizu onega gradu v vasi. Okoli gradu je bil jarek in dvigalni most je vodil prek. Ko se je novoporo-čeni par bližal, da bi šel v grad in ko je Miljenko stopil na mostič, tedaj je počil strel in mrtev se je zgrudil. Ubil ga je Dobrilin oče. Nastala je velika zmeda. Dobrila se je nezavestna zgru-dila, ko je videla svojega moža mrtve-ga, pozneje je še prav malo bolehalo in je od tuge umrla. Oba so potem skupne pokopali tu.«

»Ali pa je vse res tako?« sem po-vprašal.

»Ne vem, tako pač pripovedujejo. Pa mislim, da bo v bistvu res tako, saj so zgodovinski dokazi tu. Sicer pa mora biti tudi knjiga o vsem tem, pa je ni sem nikoli mogla dobiti v roke. Morda se posreči Vam.«

To mi je povedal prijatelj in je do-stavil, da se bo potrudil dobiti še na-tančnejša poročila o celi stvari. Potem bom pa še kraj dodal, če bo treba.

Dolgost življenja.

Prí človeku vemo, kako star lahko postane. Če je kdo star 100 let ali več, so tega polni že vsi časopisi.

Živali imajo v nekaterih vrstah dosti daljše življenje od človeka, ali vse pre-kašajo rastline. To vam kaže tale se-znam:

Mamutovo drevo doseže starost 3000 let	
cipresa	3000 »
tisa	2000 »
žlahtni kostanj	2000 »
cedra	2000 »
brin	1200 »
lipa	870 »

nacesen
beli bor
topol

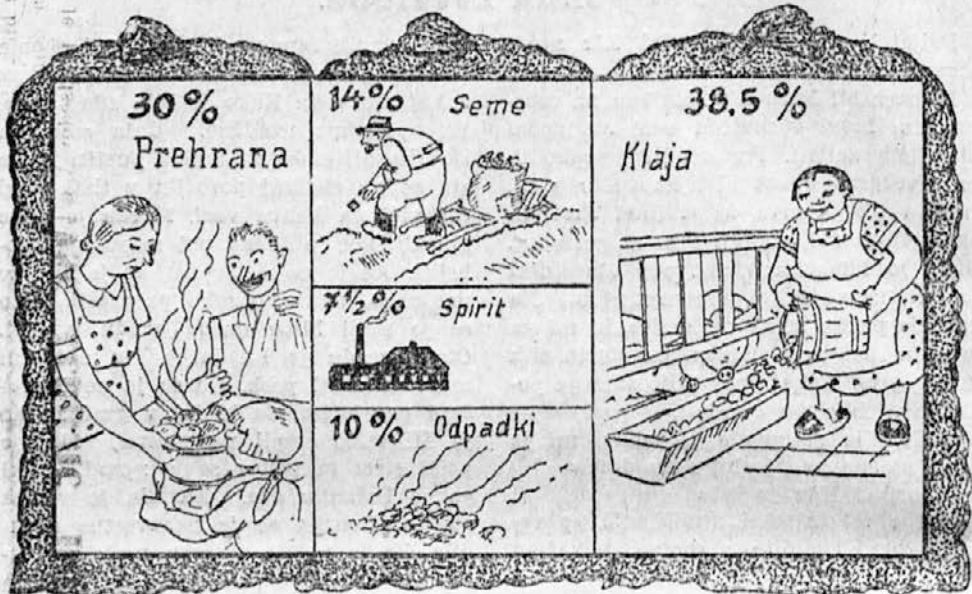
600 let bukev
570 » jesen
500 » brest

300 let
200—300 »
150 »

Važnost krompirja.

Na sliki vidimo, kako se mora uporabiti krompir in kako važen je za človeka. Samo 10% je neuporabnih odpadkov; vse drugo pride do veljave, delo-

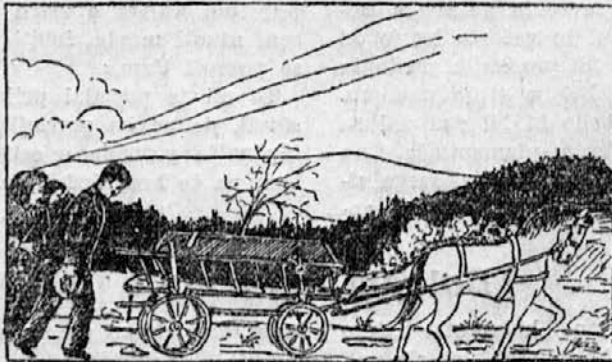
ma za hrano, za krmo prašičev, za industrijo, deloma pa zopet za nove nasade.

Mati.

Srečal sem mrtvaški eprevod. Umrla je mati in za vozičkom s krsto so stopali žalostni in objokani otroci.

boli stiskati srce, ko pomislijo, da tiste mile in dobre roke, ki jim je drage volje odvzela vsa bremena, ki jim je obri-

Kako hudo mora biti, če so otroci še manjši in če jim je naenkrat odvzeta tista pomoč in tista opora, ki jim je bila v življenju vse. Kako se jim mora v

sala vse solze, ni več in je tudi nikoli več ne bo.

Še hujše pa mora biti tistim otrokom, ki si morajo na tej zadnji poti s svojo

maferjo očifati, kolikokrat so oni zagrenili materi življenje, kolikokrat so jo razžalili, je niso slušali, ji niso olajšali vsakdanjega dela, čeprav bi bili to lahko storili. Seveda so si pozneje mislili, da niso prav storili in so si obljubljali, da bodo nekoč, ko bodo dorastli, odvzeli materi vsako breme in ji bodo slajšali življenje po vseh svojih močeh.

Ali kaj koristijo taki sklepi sedaj, ko je vsega konec? Kaj koristi materi sedaj tista ljubezen, katere uresničenje so si otroci prihranili za pozneje?

Naj bi bili rajši svojo ljubezen do matere pokazali tedaj, ko je bila še pri življenju. Tedaj naj bi ji bili olajšali vsako stopinjo, vsako delo.

Zato pa, otroci, ne odlagajte s popravljanjem kakega pogrška, ne zaklepajte vaše ljubezni do matere vase, ne odlagajte pomoči in skrbi na pozneje, ko bo ste že veliki! Zdaj, ko je mati še tukaj, ko še lahko solnči v vaši ljubezni, zdaj ji jo izkazuje, da vam nekoč ne bo žal, ko bo že prepozno.

Odgovori na dopise:

Palir Stanko, Celje. Labirint je pravilno rešen. Na karti je bilo še toliko prostora, škoda, da nisi prijavil kak labirint, kako uganko ali kaj slšnega, da bi bili natisnili. Pa prihodnjič.

Kosi Gabriel, Ljutomer. Tudi tu je labirint prav rešen.

Broman Franc, Prevalje. Labirint je dobro rešen. Veseli nas, da labirinti ugajajo. Po možnosti jih bomo še kaj prijavili. Radi kakega dobitka bo pač zreb odločil. Mogoče bo le kaj! Samo poslati ne bi vedeli kam, ker na listu ni naslova, prepisali smo kraj s pečata na poštni znamki.

Žehar Marija, Sv. Pavel. Naš labirint je pravilno rešen. Dopolnanega labirinta pa ne moremo objaviti, ker bi bil — prelahek za naše čitatelje. Označuje namreč edino možno pot do cilja prejasno in preenostavno. Labirint pa mora dati možnost, da človek zaide in mora nazaj. Zato pa prosimo za kaj drugega, kar bo morda bolj ustrezalo.

Rešitev ugank v 7. številki.

1. Nekateri naših malih čitateljev so kratkcmalo pomnožili 30.000 Din \times 75 in so mislili, da je naloga v redu. Pozabili so pa, da je bil kralj Midas izpremenjen v zlato in da ni več tehtal le 75 kg, ampak toliko, kolikor je tehtala njegova postava v zlato, to je 75 kg \times 19. Šele po tem računju se more upoštevati cena za 1 kg zlata.

2.

o — c — eni
vl — a — ga
l — n — go
ba — k — er
M — a — jda
mo — r — je

Ime pisatelja: Caukar.

3. Pesmica se glasi:

Ali slišiš, dete moje,
kako v logu slavček mali
svoje sladke pesmi poje,
Stvarnika časti in hvali?

4. Celoten napis se glasi:

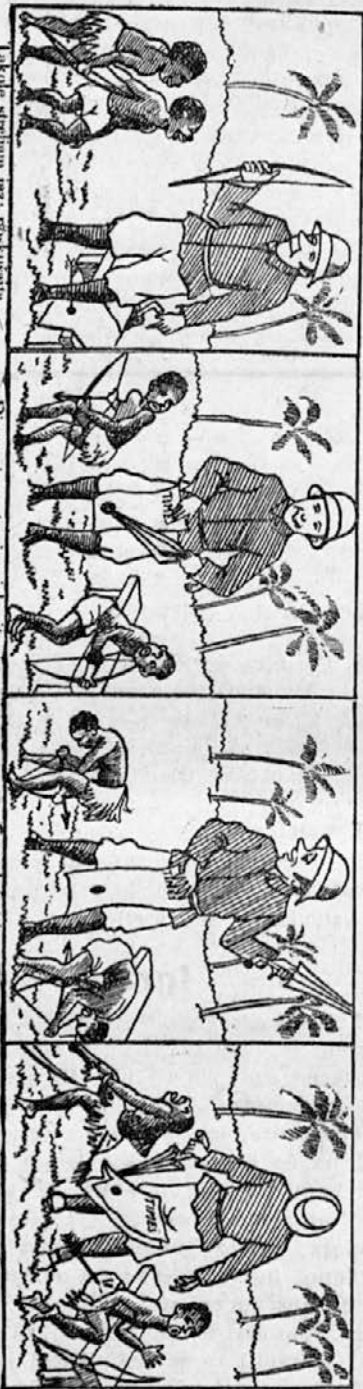
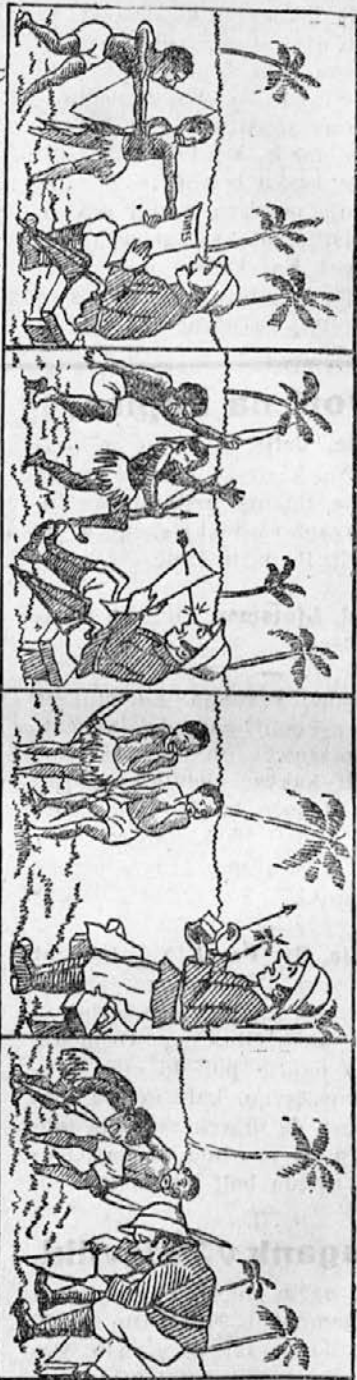
Pred Turki sem zakopal zaklad. Izmeri od lipe tu pred hišo tri sežnje proti vzhodu in tam koplji.

Igra.

1. Postavite stole v krog, in sicer tako, da je eden manj ko je igralcev. Ta, ki nima stola, je vodnik. On dvigne roko in povede vse igralce za seboj najprej okoli stolov, potem pa ven iz sobe, ali pa če se igrajo kje zunaj, za hišo ali kam drugam, da stolov ni več videti. Nato spusti roko in vsi igralci, tudi vodnik, tečejo kolikor morejo hitro k stolom in vsak sede na enega izmed njih. Ker je en stol premalo, eden izmed igralcev ne more sedeti. On mora kaj zastaviti in je pri sledeči igri vodnik. Pazite pri tekanju, da kdo ne pade na nos!

**Zahtevajte povsod
»Slovenskega gospodarja«!**

Kar nočes, da se tebi stori

Vsaka krščanska družina naj naroči „Nedeljo“!